

HOOFTUK 33. HY ALLEEN

"Toe Jesus merk dat hulle wou kom en Hom met geweld neem om Hom koning te maak, het Hy weer weggegaan na die berg, Hy alleen." - Joh.6:15

Die Evangelies maak dikwels melding daarvan dat Jesus alleen iewers heen gegaan het vir gebed. Lukas maak elf maal melding van Sy gebed. Markus vertel ons in sy heel eerste hoofstuk dat na 'n aand toe die hele stad by die deur bymekaargekom het en Hy baie mense gesond gemaak het, *"vroeg in die môre, nog diep in die nag, het Hy opgestaan en uitgegaan en na 'n eensame plek vertrek en daar gebid."* (**Mark.1: 5**). Voordat Hy Sy twaalf apostels gekies het, *"het Hy uitgegaan na die berg om te bid en het die nag in die gebed tot God deurgebring."* (**Luk.6:12**). Hierdie gedagte van algehele afsondering het blykbaar 'n diepe indruk gemaak op die dissipels en aanleiding gegee tot die betekenisvolle uitdrukking van Johannes: *"Hy het weggegaan na die berg. Hy alleen"* (**Joh. 6:15**); net soos ook Matthéüs geskryf het: *"Hy klim op die berg om apart te bid. En Hy was daar alleen."* (**Matt. 4:23**). Die mens Christus Jesus het die behoefte gevoel aan volmaakte afsondering. Laat ons met nederigheid probeer uitvind wat dit beteken.

1. Hy alleen. Geheel en al alleen, alleen met Homself. Ons weet hoe baie die omgang met mense ons wegneem van onself en ons kragte uitput. Die mens Christus Jesus het dit ook geweet en die behoefte gevoel om weer tot Homself te kom, om al Sy kragte weer te versamel, om die bewussyn te vernuwe van Wie Hy was en wat Hy nodig gehad het, om ten volle Sy hoë bestemming te verwesenlik, asook Sy menslike swakheid en Sy algehele afhanklikheid van die Vader. Hoeveel meer het die kind van God behoefte hieraan. Of dit nou is te midde van die afleiding van wêreldse bedrywighede of godsdienstige verrigtings, of dit is vir die instandhouding van ons eie Christelike lewe of die vernuwing van ons krag om mense vir God te beïnvloed, daar is altyd 'n dringende oproep aan elke gelowige om in die voetstappe van sy Meester te volg en die plek en die tyd te vind waar hy werklik by homself alleen kan wees.

2. Hy alleen, met geestelike werklikhede. Dit is in die algehele terugtrekking van aanraking met die dinge wat gesien word en tydelik is, dat ons vry is om onself ten volle oor te gee aan die kragte van die onsigbare wêreld, en hulle kan toelaat om ons te beheers. Jesus het tyd en stilte nodig gehad om altyd opnuut 'n besef te kry van die mag van die koninkryk van die duisternis wat Hy gekom het om die stryd aan

te sê en te oorwin, die behoefte van hierdie groot wêreld van die mensdom wat Hy kom red het, die teenwoordigheid en die krag van die Vader Wie se wil Hy gekom het om te doen. Niks is meer onmisbaar in Christelike diens nie, as dat 'n mens by tye hom daarop sal toelê om ernstig na te dink oor die geestelike werklikhede waarmee hy so bekend is as 'n saak van kennis, en wat tog dikwels so min krag uitoefen op die hart en die lewe. Die waarhede van die ewigheid het 'n oneindige krag. Hulle is dikwels so kragteloos omdat ons hulle nie die tyd gee om hulself te openbaar nie. Hy alleen, dit is die enigste redding en hulpmiddel.

3. Hy alleen, met God die Vader. Dit word soms gesê dat werk aanbidding is, dat diens gemeenskap is. As daar ooit iemand was wat kon klaarkom sonder bepaalde tye van afsondering en gemeenskap, dan was dit ons geseënde Here. Maar Hy kon nie Sy werk doen of Sy gemeenskap instandhou in volle krag sonder Sy tyd van stilte nie. As mens het Hy die behoefte gevoel om al Sy werk van die verlede en die toekoms te bring en voor die Vader te stel, om Sy besef van algehele afhanklikheid van die krag van die Vader te vernuwe, en Sy absolute vertrouwe in die liefde van die Vader, in tye van spesiale gemeenskap. Toe Hy gesê het: "*Die Seun kan niks uit Homself doen nie.*" (Joh.5:19), "*Soos Ek hoor, oordeel Ek*" (Joh.5:30), was Hy slegs besig om uiting te gee aan die eenvoudige waarheid van Sy verhouding tot God. Dit was dít wat Sy afsondering gemaak het tot 'n noodsaaklikheid en 'n onuitspreeklike vreugde.

As God tog wou gee dat elkeen van Sy dienaars hierdie geseënde kuns mag verstaan en beoefen, en dat die kerk weet hoe om lidmate so op te lei tot 'n mate van 'n besef van hierdie hoë en heilige voorreg, dat elke gelowige sy tyd kan en moet hê wanneer hy werklik alleen met God is. O, die gedagte om God net vir myself alleen te hê, en om te weet dat God vir my alleen net vir Homself het.

4. Hy alleen, met die Woord. As 'n mens moes ons Here Jesus God se Woord leer soos 'n kind. Gedurende die lang jare van Sy lewe in Nasaret het Hy Homself op daardie Woord gevoed en dit Sy eie gemaak. In Sy afsondering het Hy God geraadpleeg oor alles wat in daardie Woord omtrent Hom gesê is, oor die hele wil van God wat dit geopenbaar het wat Hy moes doen.

In die lewe van die Christen is dit een van die diepste lesse wat hy moet leer: dat die Woord sonder die lewende God van min waarde is; dat die seën van die Woord kom wanneer dit ons bring na die lewende God; dat die Woord wat ons ontvang uit die

mond van God, die krag meedeel om dit te ken en te doen. Laat ons dié les leer: slegs **persoonlike omgang met God** in die verborge kan die Woord tot lewe en krag maak.

5. Hy alleen, in gebed. Wat 'n onuitspreeklike voorreg is gebed tog waar dit die mens toelaat om sy hele lewe voor God oop te lê en te vra vir Sy onderwys en krag. Probeer om vir 'n oomblik na te dink wat gebed vir Jesus beteken het, wat 'n vererende aanbidding, wat 'n nederige liefde, wat 'n kinderlike pleit vir alles wat Hy nodig gehad het. Net so min as wat ons dit reg kan begryp, kan ons besef wat 'n saligheid daar wag op die man wat weet om in die voetstappe van Christus te volg en om te ondervind wat die hoogste is wat God kan doen vir iemand wat dit sy hoogste genot maak – om by Hom te wees, Hy alleen.

Hy alleen. Hoe diep maak die woorde vir ons die geheim van die lewe van Christus op aarde oop, en van die lewe wat Hy nou in ons lewe. Van die lewe wat Hy nou in ons lewe deur Sy Heilige Gees, is dit een van die mees geseënde bestanddele, dat Hy aan ons openbaar en meedeel alles wat deur die Woord aangedui word - Hy alleen.

Gebod: Vader, wat 'n voorreg het ek nie, om in die môre-uur na U te mag kom, en U net vir myself te mag hê. Vader, ek bid dat hierdie tydjie wat ek elke dag met U spandeer, baie geseënd en vrugbaar sal wees. Dat U en ek dit sal geniet, en dat U my daaglik met Uself sal voed. Amen.